

жестъта на тия момичета, спрѣтнатата имъ снага и облѣкло, дългитѣ имъ плетени коси, които падатъ върху плещитѣ имъ и тѣнкитѣ кърпи, които се развѣватъ върху главитѣ имъ — всичко това напомня на пѣтника патриархалнитѣ, идилични сцени, тѣй добрѣ описани отъ класичнитѣ автори. По нѣкога тия момичета слагатъ на земята кошницитѣ си и играятъ наоколо, подъ звуковете на овчарски свирки, пригласяни отъ сѫщитѣ тия момичета. Това сѫ най-красивитѣ и най-мили селянки на Турция (*Ce sont les paysannes les plus jolies et les plus accortes de la Turkie*). „Градътъ Сливенъ, продължава баронъ Божуръ, изглежда да бѫде много добрѣ заселенъ. Тукъ ще намѣрите индустрія отъ всички родове. Мѣдъта се обработва много добрѣ, а при това дестилиратъ и розово масло, което се тѣрси въ цѣла Турция (*la ville de Selimnia paraît assez bien peuplée, et ne manque pas d'une sorte d'industrie. On y travaille très-bien le cuivre, et l'on y distille de l'essence de rose, recherchée dans toute la Turkie*). Отъ Сливенъ Баронъ Божуръ се качиль на единъ голъ рѣтъ, приличенъ отъ далечъ на назѣбена стѣна (*mur crénelé*), който се свѣршвалъ при Демиръ-Капия (*Demir-Kapou*), и слѣзалъ въ Беброво, а отъ тамъ въ Търново. Отъ горното се вижда, че при посѣщението на Сливенъ най-силно впечатление на Баронъ Божуръ направили неговата населеностъ, разнородната му индустрія, производството на розово масло и най-вече тукашнитѣ моми, които той счита за най-красиви и мили въ цѣла Турция. Не зная до колко градътъ *Solismick* (?), споменуванъ на друго място, може да се вземе за Сливенъ. Той се посочва въ границитѣ между Румелия и Бѣлгария (сѣверна) при плана за раздѣлянето на турската империя между Наполеонъ, Австрия и Русия. На Австрия се давало Сърбия и Македония до Скопие. Източнитѣ австрийски граници щѣли да бѫдатъ до Траянopolъ, а рускитѣ — отъ послѣдния пунктъ до *Solismick* и рѣката Марица до морето (?)¹⁾.

¹⁾ Cp. Une note de la main du Ct. Romanzoff contenant ses vues et les intentions de sa cour. (Arch. Nationales, A. F. IV. 16, XX—97. d. 3. p. 14, отъ 16 мартъ 1808 г.; ib. A. F. IV. 1697. d. III. p. 13).